

Zlatko Jurić

VATRENA INDIJANKA

Pileću džigericu pržeći u crnom tiganju,
S bijelom pjenom i munjom u ustima,
Kao kad orao kljuca Prometejevu jetru,
Divu koji ljudima podari božansku vatru,
Na užarenoj ringli, u kolu strujnom,
Kao na američkoj električnoj stolici,
Bolnijoj spravi za spravljenju stravu,
Jer brzosmrtnog firerovog gasa nema,
O čemu na svjetskim seminarima mantru uči,
U gustom dimu zagorjelog ljubavnog vazduha,
Manita mati moje maloljetne, lakokrile djece,
Žena za koju bih, kako Popa reče, sve učinio,
Iskopa ratnu sjekiru, tupu, i zagrmi muški:
Ispržiću, ja, u tiganju, tvoju pjesničku glavu!

SLANA MREŽA

Ko upliva u slanu mrežu,
U lignjaste pipke hobotnice;
Ko zaroni, voljno ili nevoljno,
U morsko vlažno prostranstvo;
Ko otkrije kovčege gusarskog blaga,
Bez traga, azimuta, mape i kompasa –
Taj je našao lavirint života,
Kavez u kome cvrkuće sloboda.

PLES NA PIJESKU

Savršeno toplo more kao note Astora Pjacole,
Kao Libertango na ljubavnom pijesku,
Kao groteskna melodija, puna mjesečine,
Kao opijajući zaokret vretenastog tijela,
Kao nedostižna prefinjenost tamnolute plesačice.

Harmonično talasanje lebdećih partnera,
Kao opijanje životno-zlatnih zraka boga Ra,

Kao lakokrilo levitiranje s morem na leđima,
 Kao magija ritmične igre strastvenih delfina,
 Kao muzika koja spaja ljubav zvjezdanog neba i so mora.

HIPNOZE MORSKE

Njene nemirne oči: hipnoze morske.
 Pjenasti talasi, sirenine srebrne kose.
 Njene lirske ruke: rakova kliješta.
 Slane srdele, usne nabubrele.

Njene veslaste noge: zagrljaj oktopoda.
 Morska zvijezda, pupak svemira.
 Njene hridi-grudi: ugašeni svjetionik.
 Skrivena plaža, vriježa morskog ježa.

PINGVINOV LET

Zar nisi, pepeljasti labude,
 Zavjetovala kljun i bijelo perje,
 Pingvinov let i delfinov ples,
 Slatku vodicu i slani vazduh,
 Kameno gnijezdo i meko rađanje?
 Zar nisi, slonovska vjero,
 Albatrovskim krilima,
 Zaklinjala na vječnost!?

UZALUD SE PITAŠ

Uzalud se pitaš, jurodivo retorički:
 Kako čovjek može – tvrdokorno cinički,
 Na vrelom pijesku, misli osoljenih,
 Na vrhovima oaza, šumomirisnih,
 Pored čistih voda, biljolisnih,
 Poslije ljekovitih zagrljaja, ljubavnih,
 Ukusnih usana, ugriza plodonosnih –
 Krilima plućnim duvan da puši!?

PLEŠE KAO ORKA

Plivajući kao da rukama hvata zlatne ribice,
Poput baletana delfina, iskusne morske kornjače,
Kao grešni brodolomnik nadomak svjetionika,
Odlazeći na drugu obalu, kod lukavog ribara,
Odbacujući sjećanje na opijene vinske mušice,
Ostavljajući neobrezani čokot mladog vinogradara,
Njišući jedrima dok plovi preko Velike bare,
Pleše kao gladna orka u jatu srebrnih haringi.